వదిలాడు. ఇంట్లోకి వచ్చి తండ్రి కొడుకులు భోజనం చేశారు. హాల్లోని ఉయ్యాల బల్లమీద నడుమువాల్చాడు శ్రీహరి.

"సుజాతా! భోజనంచేసి మీరిద్దరు ఇలారండి."

త్వరగా భోజనం ముగించి విడిపోయిన జుట్టుకొసలు ముడివేసుకుంటూ వచ్చింది. ఇద్దరూ ఆయన యెదురుగా ఉన్నకుర్చీలలో కూర్చున్నారు.

"మీరిద్దరూ రేపు వెళ్ళిపొండి కాలేజీలు తీశారు అనుకుంటాను."

"అవునునాన్నా. నేను వెడతాను. సుజాత ఇక్కడే ఉంటుంది."

"అదేం?"

"మీరు ఒక్కరు యెలా ఉంటారు?"

"ఒక్కడిని యెందుకు? మంగమ్మ, మస్తాన్, రంగయ్య అందరూలేరూ?"

వాళ్లుంటేమాత్రం? మిమ్మల్ని వదిలి యెలా వెడతాను? నేను వారం రోజులు ఆలోచించి, ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను."

"నీ నిర్ణయమే శాసనమా చిన్నా?"

"లేదునాన్నా మీ నిర్ణయమే శాసనంగా భావిస్తాను." తలవంచుకున్నాడు.

"నా నిర్ణయం విను, మీరిద్దరూ డాక్టర్లయి." ఇక్కడ బీద, సాదను ఆదుకుంటే అంజని ఆత్మ సంతోషిస్తుంది."

"కాని నాన్నా..."

"నాకేం ఫరవాలేదు, వృద్ధుడిని కాలేదు."

"మీ ఇష్టం నాన్నా!"

శ్రీహరి లేచి వెళ్ళాడు పైకి. ఇద్దరూ అతన్ని అనుసరించారు. అలమరా లోని నగలు, చీరలు చూపాడు. "ఇవన్నీ నీకు ఇవ్వమంది మీ అత్త." అన్నాడు. సుజాత కన్నీటితో ఆయన పాదాలు తడిపింది.

"ఇదేమిటి? లే. వచ్చేయేటికి నాకు జతగా ఓ చిన్నారి అంజనినిఇవ్వాలి..." కోడల్ని లేపాడు. "మదన్ జాగ్రత్తమ్మా. వాడు ఉట్టి ఆవేశపరుడు." అతను మళ్లీ టేప్‌రికార్డరు ఆన్ చేశాడు. ఆమె పాట వింటూ, ముగ్గురూ యెంతోసేపు అక్కడే మౌనంగా కూర్చుండిపోయారు.

బీస్ సాల్ పహాలే..

'సౌజ్వరి'

నా మీసాలంటే రాధ కిష్టం...

ఇప్పుడు కాదు...ఒకప్పుడు...

రాధంటే నా కిష్టం...

అప్పుడే కాదు...ఇప్పుడూను.

నేను గడ్డం చేసుకోవాలని అద్దం ముందుపెట్టుకుని కూర్చున్నప్పుడల్లా, అద్దంలో రాధ కనిపిస్తుంది. ఇరవై ఏళ్లనాటి రాధ అల్లరిముఖం, చిలిపి కళ్లు కనిపించి కవ్విస్తాయి. ఫక్కున నవ్వుతున్నట్లే తోస్తుంది. చప్పున ఆ అద్దాన్ని గిరవాటువేద్దామన్నంత కోపంవస్తుంది కానీ, అమ్మో! ఆనాటి రాధ మొహం కనిపించడం మానేస్తే... ఎలా!

రాధ నా మీసాల్ని మృదువుగా రాస్తూ..."నీ మీసాలు బావుంటాయి

...ు వ

గోపాలం" అంటుంది.

ఆ మాటకొస్తే, నా మీసాలంటే నాకూ ఇష్టమే.

రాధకంటే ముందుగానే నేను నా మీసాల్ని ప్రేమించాను.

నన్నూ, నా మీసాల్ని ప్రేమించిన రాధ, నా మీసాలు, నాకు కాకుండా చేసింది. నేను అంతగా ప్రేమించిన నా మీసాల్ని లైక్ చేసిన రాధను ప్రేమించకుండా ఎలా వుండగలను చెప్పండి. అందుకే సాహసంచేశాను.

" నీ మీసాలూ బావున్నాయి " అన్నాను రాధతో. రాధను ఉడికించాలనే అట్లా అన్నాను. నిజం...దేవుడితోడు ...ఆ మాటతో రాధ మొహం కంది పోయి, జేవురించింది. ఎంత శాంత మూర్తి అయిన ఆడపిల్లనైనా, ఆమెకు మీసాలు ఉన్నాయంటే ఆడపులిగా మారుతుంది. రాధకూడా అల్లాగే చేసింది. కనుకనే ఈ కథ. ఇది రాధ కథ.

* * *

"రాధా! రాధా!"అంటూ వంటింట్లోకి పరుగెత్తాను.

"ఏమిటండోయ్ శ్రీవారూ! ఇన్‌స్పిరేషనా?" అన్నది. రాధకు నా ఇన్‌స్పిరేషన్ పట్ల బొత్తిగా సానుభూతి లేదు.

"నీ మీద కథ రాస్తున్నా!"అన్నాను.

"నా మీదనా! ఏం పాపం!"అన్నది.

"నీ మీదంటే, అదే నీ మీసాల పైన." అన్నాను నక్కుతూ. రాధ

నవ్వింది. యమా సీరియస్‌గా నవ్వేసింది. నవ్వి...

"అబ్బాఊ, గోపాలం! నా మీద కథ రాసేవో చూడు ఏం చేస్తానో? నెల రోజులు వస్తు పడుకోపెట్టకపోతే నా పేరు రాధేకాదు. నీ పేరు గోపాలమే కాదు." అన్నట్లు చూచింది. మహా చురుగ్గా, ఘాటుగా వున్నాయి, ఆ చూపులు.

వస్తులంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది...

మా పెళ్లి అయినకొత్తలో ఓ రోజు రాధ ఏంచేసిందంటే, ఆ రోజు సాయంత్రం రేజర్ సెట్, బెడ్ రూంలోకి తెచ్చి "ముందా మీసాలు తీసేస్తారా లేక నన్ను పుట్టింటికి చెక్కేయమంటారా" అన్నది.

ఆ ప్రళయానికి కారణం తెలియలేదు.

"మన సంసారం సాఫీగా సాగాలంటే మీసాలుండకూడదు" అని ఆర్డర్ జారీ చేసింది. కొత్త సంసారం, కొత్త పెళ్లాం పోనీ 'నా మీసాలు అడ్డొస్తున్నాయో, అసహ్యంగా' అనుకుంటే... అదికాదుట అసలు కారణం - అసలు కారణం కొసకు ఆలోచిద్దాంగాని, ఈ కథలో గోపాలం అంటే నేను...

రాధ అంటే రాధ...

రాధ ప్లస్‌గోపాలం...మా అబ్బాయి.

అనగనగా...

అంటే ఇరవై ఏళ్లక్రితం...

[illegible] ఇరవై ఏళ్లు కూడా రాక [illegible]

[illegible]ప్పటికి నేను 'చిన్న వెధవ'నే అమ్మ, [illegible]న్న దృష్టిలో. ఇప్పుడు మా అబ్బాయి [illegible]లు చూస్తుంటే అప్పటి నా మీసాలు [illegible] కథ జ్ఞాపకంవస్తోంది. ఏం [illegible] గతించిన కాలంరాదు. అలాగే [illegible] తీసేసినమీసాలుమాత్రం [illegible] వస్తాయి!

ఆ వయస్సులో అంటే పెరిగే వయస్సులో ఎవరైనా మనల్ని చిన్న చూపు [illegible]స్తే చిరాకేస్తుంది. మీసాలు వస్తున్నా, [illegible]నల్ని పసివాళ్లుగా జమచేసే [illegible]వాళ్లమీద బోలెడు కోపం వస్తుంది.

కుర్రాళ్లు కుర్రాళ్లే...

కుర్రతనం... కుర్రతనమే గదా.

ఆ సంవత్సరమే నేను ఇంటర్ [illegible]సైనాను, బి.ఎ. లో చేరాలి. బి.ఎ.లో చేరడమంటే పెద్దవాణ్ని అయిపోయి [illegible]ల్లే గదా! బి.ఎ. అనిపేరు వినిపిస్తేనే గర్వం వచ్చేది. అనిర్వచనీయమైన ఆనందం నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేది. అప్పటివరకు నిక్కర్లవాణ్ని...ఆపైన పాంట్లు....

బి.ఎ. చదవబోయే వెధవాయ్‌కి నిక్కర్లేమిటని మా నాన్నగారు జాలిపడి, [illegible]గు పొడుగు లాగులు, పొడుగు చేతుల చొక్కాలు కుట్టించారు. అయినా [illegible]రే, నేను ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు మా అమ్మ పాంట్లు కట్టుకోనిచ్చేదికాదు.

"కుర్రనాగన్నకి పంట్లాము లెందుకు... నిక్కర్లయితే, ఇంచక్కా ముద్దుగా వుంటా"నని మా అమ్మ నిర్ణయం.

అమ్మ ఓేస్టు, నాన్న ఓేస్టు ఎప్పుడూ కలవదు. అలా ఓేస్టులుకలవనివారే భార్యాభర్తలు అవుతారన్నది. యూనివర్సల్ రూల్.

తమ కొడుకు పెద్దవాడు అని చెప్పుకోవాలని నాన్నలు అనుకుంటారు.

"మా బాబు ఇంకా పసివాడేస్మీ" అని అమ్మలు, పనికట్టుకుని ప్రచారం చేస్తుంటారు.

అవి ఉత్తర, దక్షిణ ధృవాలు.

అప్పుడు నా ఉద్దేశంలో అమ్మకు, నాన్నకు ఏం తెలీదని, వాళ్లకు ప్రపంచ జ్ఞానం బొత్తిగా తక్కువని. బి. ఎ. చదివే వయస్సు వచ్చినా, మనకి ఆడ, మగ తేడా తెలీదని వాళ్లు అనుకుంటారు పాపం. ఏం చేస్తాం! మోస్ట్ బాక్‌వర్డ్ బావాలు! మనం రహస్యంగా 'లవ్' పుస్తకాలు, ప్రేమకథలు చదువుతామని వాళ్లకి తెలీదు. అజ్ఞానులుకదా మరి!

సెలవలు అయిపోయి, కాలేజీలు తెరిస్తే వీలుండదని, ఓసారి పిన్నిగారింటికి వెళ్లిరమ్మని, అమ్మ, హుకుం లాంటి సలహా యిచ్చింది. నాకూ తిరుపతివెళ్లడం అంటే సరదా! కొండ మీదికివెళ్లవచ్చు...సినిమాలుచూడవచ్చు.

ప్రయాణానికి సిద్ధమైనాను.. అమ్మ, డబ్బాలనిండా, స్వీట్లు, హాట్లు చేసి పెట్టింది, పిన్నిగారి పిల్లలకని. రైలులో ఎట్లా ఎక్కాలో, ఎట్లా కూర్చోవాలో... నిద్రపోకుండా ఎలా జాగ్రత్తపడాలో వందసార్లు చెప్పింది.

"నేనేం పసివాణ్ని కాదులేమ్మా... ఆ మాత్రం తెలీదా" అంటే అమ్మకు కోపం వచ్చింది.

నిజమేగా, అంతదూరం ఒంటరిగా ప్రయాణం చెయ్యాలి. కష్టమేగదా !

నాన్నగారు స్టేషన్‌కు వచ్చారు, బండిఎక్కించడానికి. అంటే నేను... బి.ఎ. చదవబోయేనేను, తిరుపతి వెళ్లేరైలు బదులు, విశాఖపట్నం వెళ్లేరైలు ఎక్కుతానని ఆయన అనుమానం. రైలులో కిటికీ ప్రక్కనే చోటుదొరికింది నాకు.

"లోపలగా కూర్చోవోయ్. కళ్లలో బొగ్గు నుసిపడగలదు." అన్నారు మందలింపుగా.

నేను ఆయనమాట వింటేగా,

ఎవరన్నా, ఏదైనా సలహాయిస్తే, నాకు మూతిమీదున్నమీసాలు చప్పున జ్ఞాపకం వచ్చి, పౌరుషంకలుగుతుంది. మూనూగుమీసాలు వచ్చాకగూడా, నాన్నగారి మాట వినడమేమిటి? శ్రీరాముడు కూడా చిన్నప్పుడుకనుక, తండ్రిమాట విన్నాడుగానీ, మీసాలు వచ్చాకయితే, అడవికేవెళ్లేవాడుకాదు.

"వెళ్ళగానే ఉత్తరంవ్రాస్తావుగదూ, మరచిపోకు." అన్నారు. పెట్టెలో ఆయన కంటికి ఆనినవారిని, ఆయన "ఫరవాలేదు పెద్దమనుషులే" అనుకున్న వారిని పలకరించి 'తమరెందాక' అని ప్రశ్నించి, నన్నుచూపి "మా అబ్బాయి గోపాలం...తిరుపతికి ... కాస్తకనిపెట్టి వుండండి" అని వకాల్తా ట్రాన్స్‌ఫర్ చేశారు.

* * *

ఆ వకల్తాపుచ్చుకున్న పెద్దమనిషికి, నాన్నగారంత వయస్సుంటుంది. ఆయన భార్యకు, మా అమ్మవయస్సుంటుంది. వాళ్ళమ్మాయికి, నా వయస్సు ఉంటుందేమో! కరెక్టుగాచెప్పలేం ఆడపిల్లలవయస్సు. అందులోనూ లంగా, వోణీలువేసుకుని, రెండుజడలు వేసుకునే అమ్మాయిలవయస్సు చెప్పడంకష్టం. అసలు అంచనావేయడమూ కష్టమే. అందులోనూ ఆ అమ్మాయి, ఎర్రగా బొద్దుగా, ఆకర్షణగావుంటే మన బుర్ర పనిచేయదు. పరీక్షలో అర్థంకానిప్రశ్న, మనపోర్షన్‌లో లేని పాఠంపైప్రశ్న కనిపించనప్పుడుపెట్టే వెర్రి మొహం పెట్టాల్సిందే.

ఆ పెట్టెలో మా నాన్నగారిమార్కు పెద్దమనిషికుటుంబంగాక ఇంకా వున్నారు. ఆ ముగ్గుర్నిగురించే ఎందుకు చెప్పానంటే ఆయనగారు నాకు టెంపరరీ గార్డియన్...ఆ అమ్మాయి, ఆయనగారి కూతురేకాక, రెండుజడలు వేసుకుంది.

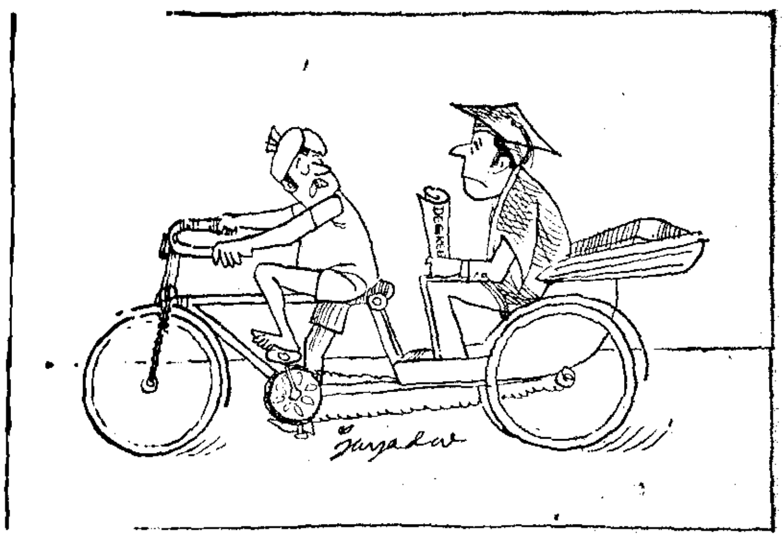

'అదే డిగ్రీ కిందచేడు నేనూ తీసుకున్నా సార్ !!'

[illegible]కూకు నా ఈడుది. కుందనపు బొమ్మలాగావుంది...

[illegible] దూరంగా ఓ ముసలమ్మ [illegible]చ్చున్నది. ఆమెకోపిల్లాడు. ఆమె ప్రక్కన ఒక రైతు. పెద్దబుర్రమీసాల వాడు. అతన్నిచూస్తుంటే, ఇప్పుడే రామాయణంలోంచి ఊడిపడి లంకనుండి సముద్రందాటివచ్చి, సరాసరి రైలెక్కి [illegible]న్నాడు. వాడి మీసాలుచూస్తే, నా [illegible]సం సిగ్గుపడిపోయింది. పైగా వాడు మాటిమాటికి, తన మీసాలపై చెయ్యివేసి, వేళ్ళతో వాటిని సముదాయిస్తున్నాడు. వాడు అలామీసాల్ని మెలేస్తుంటే, ఎవరో నాకు తొడపాశం పెట్టినంత బాధ అవుతోంది. ఆ ప్రక్కన ఒకామెవుంది. ఆమె వయస్సు పెద్దదేం కాదు. పాతికేళ్లుంటాయేమో! నల్లగా వుంది. నోటినిండా తమలపాకులు. తలపైనపెద్ద బండిచక్రంలాంటి బర్మాముడి. ఆమెనుచూస్తే శరీరం జలదరిస్తుంది.

"ఛీ...ఛీ ... ఆడాళ్ళు ఇంత అందంగాకూడా వుంటారా" అనిపించింది నాకు. ఆమెకు ప్రక్కగా ఒక యువకుడున్నాడు. వయస్సు ముప్పయి వుంటాయి. గ్లాస్కోదోవతికట్టి, ఖద్దరు సిల్కుజుబ్బా వేశాడు. నల్లకళ్ళజోడు పెట్టుకుని, హీరోలా పోజుకొడుతున్నాడు. కిటికీప్రక్కన నేను...నా ఎదురుగా మూలసీట్లో రెండు జడల

అమ్మాయి...ఆ అమ్మాయి బలేగా వుంది. ముఖానికి పత్రిక అడ్డంపెట్టుకుని చదువుకుంటూంది. 'తన మొహం' ఎవరైనా చూస్తారేమోనని... ఆ అమ్మాయిని చూడాలని మహాఇదిగా వున్నా! నాకు ధైర్యంచాలలేదు. అసలు ఆడపిల్లలంటేనేనాకు బెదురు, భయం... అందునా, ముఖాముఖీ చూడడం ఎంత కష్టం.

"అబ్బాఛ్, నువ్విలారా"...అసిల్కు జుబ్బాయువకుడు నా సీటుకోసం ప్లాను వేశాడు. అతగాడు సిగరెట్లు కాలుస్తుంటే అక్కడివారికి ఇబ్బందిగా ఉందని సాకు. అసలు ప్లాను, నా ఎదురుగావున్న రెండు జడల అమ్మాయికి ఫోజుకొట్టాలని. అక్కడనుండి నేను లేవకూడదనే అనుకున్నాను గానీ, వాడు రౌడీవెధవేమో నన్న భయంకలిగి, నా సీటుయిచ్చాను.

ఆ వెధవసిగరెట్లు మానవచ్చుగా! నా పాలిటి రావణుడుగా దాపరించి, నా ఎదురుగా ఉన్న రెండుజడల సీతలాంటి అమ్మాయిని, నాకు కాకుండా చెయ్యకపోతే....

పెద్ద హీరోలా నా సీట్లోకూర్చుని, ఆ అమ్మాయివైపు తిరిగి ఓ వెకిలినవ్వు నవ్వాడు. పాపం ఆ అమ్మాయి ఎంత ఇబ్బందిపడిపోయిందని. వాళ్ళ అమ్మ, నాన్నప్రక్కనే ఉండగా ఏ అమ్మాయికైనా ఫోజుకొట్టడం గొప్పడేంజర్. వాడు చదువుకున్నవాడు కాడేమో! చదువుకున్నవాడయితే ఆ మాత్రం తెలీదా! అమ్మనాన్నలకి తెలియకుండా ఫోజులుకొట్టడం అలవాటవుతుంది. ఆటోమాటిక్‌గా అతడు నల్లకళ్ళజోడు లోంచి ఆ అమ్మాయిని తినేసేలా చూస్తున్నాడు.

"బావుందా?" అన్నది ఇందాక వాడి ప్రక్కనేకూర్చున్న నల్ల హీరోయిన్, పళ్ళు ఇకిలిస్తూ. ఆవిడ పళ్ళు గారపట్టి ఎర్రగా, నల్లగా, అసహ్యంగా ఉన్నాయి. అలాటి ఆడాళ్ళను చూస్తే, నాకు వాంతివస్తుంది.

అతడు ఆమె 'జోక్' కు భళ్ళున నవ్వేశాడు.

ఎందుకునవ్వాడో, నాకుఅర్థంకాలేదు.

వాడు, అమ్మాయి ఎదురుగ్గా కూర్చోడమేకాక, ఆ అమ్మాయి తండ్రి గారితో మాటలు కలిపాడు...ఆయన అయిష్టంగానే సమాధానాలు చెబుతున్నాడు. డోంట్‌కేర్ అన్నట్లు ఆ అమ్మాయి మొహానికి పత్రిక అడ్డం పెట్టుకుని, చదువుకుంటుంది. అతని బాధచూస్తే నాకు నవ్వువచ్చింది. నా నవ్వుచూచి ఆ అమ్మాయి నవ్వింది.

"ఇంకచాల్లే,రా" అన్నది నల్ల హీరోయిన్, సిల్కుజుబ్బాతో.

"ఏ వూరు ఎల్లాలేటి?" ఆమె నన్ను ప్రశ్నించింది.

నేను ఏ వూరువెడితే తనకేం! డాం రాస్కెల్!

[illegible] ఊగింగాపోతోంది. ఎక్కడి [illegible]దిసర్దుకున్నారు, ఆ హీరోగాడు, [illegible], ఆ అమ్మాయి పావడాకు [illegible]. ఆ దృశ్యం నాకళ్ళపడ్డది. [illegible] ఒంటిపై జెర్రులు పాకినట్లయింది. [illegible] ఆ దవడ ఈ దవడ వాయించా లన్నంత కోపంవచ్చింది.

అతను చేసిన ఘనకార్యం నల్ల [illegible]చూచి కిసుక్కున నవ్వింది. ఆమె నా వేపుచూచి ఎందుకు నవ్వినట్లు?

[illegible]పతలగావున్న ముసలామె, ఆ [illegible]లాయనతో తన గోడు చెప్పుకుంటోంది. ఆ బిడ్డ తన బిడ్డకాదట. తనకూతురు కన్నబిడ్డట, ఆ కూతురు ఎవరితోనో లేచిపోయి బెజవాడ చేరిందట. పిల్లాడుపుట్టాక, అతగాడు పరారైనాడుట. ఆ కూతురు కన్నబిడ్డను చంపబోతే, తను తెస్తోందట, ఆమె పట్నంవదిలి రాసని పట్టుబట్టిందట. ఎలాగో తన బ్రతుకు తను బ్రతుకుతుందట...

ఆ లేచిపోయినమనిషి ఏంచేస్తుంది? ఎలాబ్రతుకుతుంది? నాకు అర్థంకాదు... ఆమె జాలికథ విని మీసాలాయన [illegible]ంత బాధపడిపోయాడు. జాలి మొహంపెట్టి, "ఏ బిడ్డకొచ్చిన ఇబ్బందేంలేదులే అప్పా, అడ్రసుచెప్పు. రేపు నేను విజయవాడ వెళ్ళ కనుక్కుంటా. వారానికి ఒకటి రెండు మార్లన్నా నే పట్నం పోయొస్తుంటా" అని హామీయిచ్చాడు.

వాడి మీసాలుచూస్తుంటే ... నాకే భయమైంది. అతనికి తన కూతురు అడ్రసు ఇవ్వడమా, మానడమా అని ఆ ముసలామె, ధర్మసందేహంలో పడ్డది...పసివాడు ఆమె రొమ్ముల్ని వెదుకుతున్నాడు పాలకోసం. అమ్మమ్మ, జాలితో రాల్చిన రెండు కన్నీటిచుక్కలు వాడి గొంతును తడిపేశాయి గావును, మళ్లీ నిద్రకుపడ్డాడు.

జుబ్బా హీరోగాడు నానా అవస్థ పడుతున్నాడు, రెండుజడల అమ్మాయి దృష్టిలోపడాలని. తన కాలుచాచి ఆ పిల్ల కాలికి తాకించాలని వాడి ప్రయత్నం. ఆ అమ్మాయి తెలివిగా కాలువెనక్కు తీసుకుంది. వాడు, ఆ అమ్మాయి పావడాచాటున కాలు తగలక దిగులు పడిపోయాడు. ఆ అమ్మాయి పుస్తకం చాటున ముసిముసిగా నవ్వుకుంటుంది. ఆ అమ్మాయి చేసినపనికి, నాకు బోలెడు ఆనందంకలిగి, నవ్వుకున్నాను. ఆమె నావేపు సరదాగా చూచింది... హమ్మయ్య!

ఇదేదీ గమనించేస్థితిలోలేరు, ఆ అమ్మాయి తలిదండ్రులు. కబుర్లలో పడ్డారు...

"ఏమోనండీ! నా కాపిల్లాడునచ్చలేదు" అంటుంది అమ్మాయి తల్లి.

"ఈ రోజుల్లో పిల్లలంతా అంతేనే

వెర్రిమొహమా! వెనకటిలా పది హేనేళ్ళకే పెళ్ళికోసం బెంగపడరు. చదువు పూర్తిఅయి, ఉద్యోగంలోస్థిర పడ్డాకనే పెళ్ళిఆలోచన. అసలు పాతికేళ్ళు. మగపిల్లవాడికి ఒక వయస్సే కాదు..." అతని ఓదార్పు. సముదాయింపు.

"పదేళ్ళ తేడా ఏంబావుంటుంద చెప్పండీ." అదేదో పెళ్ళిసంబంధం! బహుశా ఈ అమ్మాయికేనేమో! అప్పుడే ఆ అమ్మాయికిపెళ్లా? మహావుంటే పద్నాలుగు, పదిహేనేళ్లు వుండవచ్చు. చిన్నదే పాపం!

నల్లహీరోయిన్ జుబ్బావాలాను రమ్మనిసైగచేయడం_అతను చప్పున ఆవిడ పక్కనచేరడం జరిగింది. నా సీట్లోకి నేవెళ్ళాను. రెండు జడల తెల్లమ్మాయి, సర్దుకుకూర్చుందిహాయిగా. అతగాడు ఆ సీటువదలడం ఆమెకు పెద్ద రిలీఫ్.

ఇప్పుడు ఆ అమ్మాయిని తనివితీరా చూడవచ్చు. ముఖం పరిశీలనగా చూచాను. చాలాబావుంది. అమ్మాయి పొడవుగా, బలంగా వుంది. ఆమె నావైపుచూచి, ఇదాకటిలా భయపడడం లేదు. ఫ్రీగా వుంది.

నాకెందుకోగానీ, కొంతకాలంగా అమ్మాయిల్ని, అంతేవయస్సులోవుండి, పెళ్ళికాని అమ్మాయిల్నిచూస్తే, ఇంకా యింకా చూడాలనిపిస్తోంది. మహా అందంగా కనిపిస్తున్నారు. ఇదివరకు నా కంటికి అవుపించని అందాలు. ఆకర్షణలు కనపిస్తున్నాయి.

రైలు చిన్నగంజాం దాటగానే, ఆ అమ్మాయి నాన్నగారు పలకరించారు. "ఏంబాబూ, నువ్వు ఏదైనా ఫలహారం చేస్తావా? వచ్చేదే ఒంగోలు".

"నేను టిఫిన్ తెచ్చుకున్నానండీ" అన్నాను. మా అమ్మ కట్టియిచ్చిన, చేగోడీలు, మిఠాయివుండలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

ఆ అమ్మాయి సంచిలోంచి పొట్లం తీసింది...తాను తినబోతూ రెండు మైసూర్‌పాక్‌ముక్కలు, వాళ్ళనాన్నకు ఇస్తూ, "వారికివ్వండి నాన్నా" అన్నది.

'వారం' చే 'నేన' ని అర్థం... ఆ అమ్మాయికి నాపైన అనురాగం కలగడంతో నాకు కొరమారింది.

"మీ అమ్మగారు తలపెట్టుకుంటున్నారు." అంటూ నవ్వింది. నవ్వుతూ, మైసూర్‌పాక్ అందించింది నాకు,

"నా దగ్గర చేగోడీలున్నాయండీ" అన్నాను...ఆమెవేపు చూడకండా.

"ఫర్లేదు"...ఆమె ఆర్డర్.

ఆమె, అవి ఇస్తూ ఒక వాలుచూపు విసిరింది. ఆ చూపు నేనుమరచిపోలేనిది. ఆ అమ్మాయి కళ్ళలోగమ్మత్తైన కొంటెతనంవుంది. నాకు చెమట్లుపోశాయి.

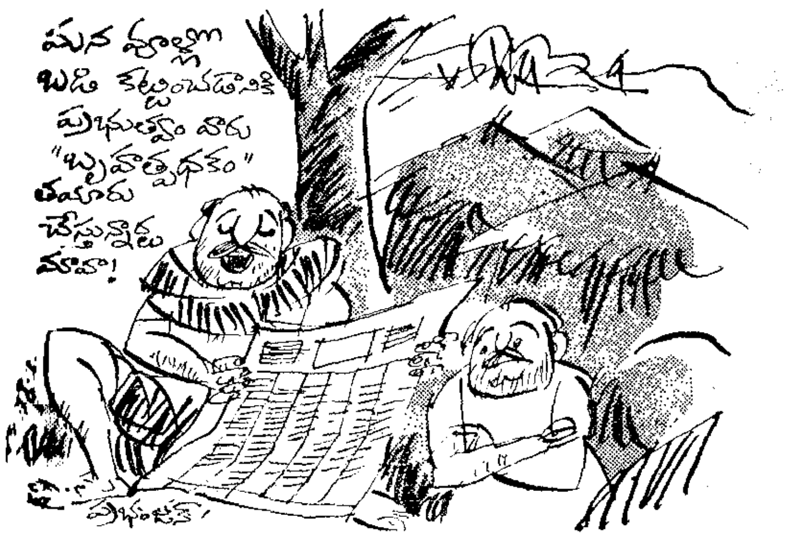

"మీరేంచదువుతున్నారు? ఆ అమ్మాయి చొరవచేసింది.

ఆపాటిధైర్యంనాకు లేకపోయింది.ఆమె అడిగే ప్రశ్నలకు పొడిపొడిగా, సిగ్గుపడుతూ సమాధానాలు చెప్పానేగానీ, తిరిగి ఆమెను ప్రశ్నించాలని తోచనేలేదు.

ఆమె చనువుగా నవుతోంది.

రైలు ఒంగోలుదాటాక, ఒక్కొక్కరే నిద్రకు పడ్డారు. నాకూ నిద్ర వచ్చేసింది. ఆ అమ్మాయిని చూడ్డంకోసం, ఆమెతో కబుర్లు చెప్పడంకోసమైనా నిద్రను ఆపుకోలేకపోయాను.

ఒకరాత్రివేళ మెలకువ వచ్చింది. నేనెక్కడవున్నానో క్షణంసేపు నాకు అంతుపట్టలేదు. మా ఇంట్లోనే పట్టెమంచంమీద హాయిగా, ముసుగుపెట్టి నిద్రపోతున్నాననుకున్నాను. అది రైలు అన్నసంగతి తర్వాత తెలిసింది. నేను రైలులో ఎందుకున్నాను? వీరంతాఎవరు? క్రమంగా జ్ఞాపకం వచ్చింది, నా ప్రయాణంగురించి.

నాలుగు వేపులాచూచాను. రెండు జడల అమ్మాయి, ఏదోనవల చదువుతుంటోంది సీరియస్‌గా. నల్లహీరోయిన్, జుబ్బాహీరోతో ఇంకా ఇకిలిస్తూ కబుర్లు చెబుతూనేవుంది. అతగాడు ఆమెచేతిని తనచేతిలోకితీసుకుని, పిండి పిసికినట్లు పిసుకుతున్నాడు. ఆమె "పది రూపాయలు...నెల్లూరు" అని నవ్వింది.

"మీకు నిద్రరావడంలేదా?" ఎర్రపిల్లని అడిగాను. ఆమె బద్ధకంగా నవ్వింది. ఆడపిల్ల అడిగినదానికి సమా

ధానం చెప్పకుంటా నవ్వితే, గొప్ప డేంజర్.

నాకు మళ్లీ నిద్రవచ్చింది. ఈసారి మెలకువ వచ్చేసరికి చప్పున కళ్ళు విప్పాను. రైలు చాలావరకు ఖాళీ అయింది. నల్లహీరోయిన్, సిల్కు-జుబ్బా...కనిపించలేదు. హాశ్చర్యం!

రెండుజడల అమ్మాయి నావేపు చూచి...నెల్లూరుదాటి వచ్చేశాం!" అన్నది. అంటే?

ఎందుకు ఆ అమ్మాయి నవ్వుతుంది!

*　　　*

వాళ్ళు తిరుపతిలోనేదిగారు నాతో పాటు...ఆ అమ్మాయికి చూపులతోనే 'గుడ్‌బై' చెప్పాను. ఆ పిల్ల అమ్మకు, నాన్నకు "వస్తానండి" అని చెప్పాను. సరాసరి రిక్షాచేసుకుని పిన్నిగారింటికి వెళ్ళిపోయాను పిన్నీ, బాబయ్యా నా రాకకు చాలాసంతోషించారు.

మా పిన్నమ్మగారి అమ్మాయి చాలా పెద్దదయింది. వాళ్ళబాబీగాడు పెద్దవాడవుతున్నాడు. పద్మ, అంటే పిన్నిగారి అమ్మాయితో, చిన్నప్పుడులా చనువుగా వుండాలంటేనే ఇబ్బందిగావుంది...బాబు బాగా కబుర్లుచెప్తున్నాడు. 'అన్నయ్' అంటూ నన్నువదలడు.

"ఏంరోయ్, మీ అమ్మా, నాన్న అంతా బావున్నారా? రైలుప్రయాణం బాగాసాగిందా" పిన్ని ప్రశ్నించింది.

రైలుప్రయాణంలో జరిగిన విశేషాలన్నీ కథగా చెప్పాను. అయితే రెండు జడల అమ్మాయి గురించి, ఆ అమ్మాయి పెట్టిన మైసూరుపాక్‌గురించి చెప్పలేదు.

రెండురోజులలో తిరుపతి అంతా తిరిగాను, పిన్నిగారి అమ్మాయి పద్మకు స్నేహితురాలుంది, మూడవరోజు మధ్యాహ్నం ఆ అమ్మాయి వచ్చింది. పద్మ ఆ అమ్మాయిని నాకు పరిచయం చేస్తుంటే. దొంగ దొరికినట్లయింది.

"ఆ అమ్మాయే...రైల్లో కలిసిన రెండుజడల అమ్మాయి."

"మైసూరుపాక్ బలే కమ్మగావుంటుంది పద్మా" అన్నాను, మా పద్మను ఉద్దేశించి...పద్మకు అర్థంకాక బిత్తరపోయింది.

"ఊహూఁ మూడు రోజులకు తెలిసిందా రుచి"...ఆ అమ్మాయి అన్నది కొంటెగా.

"మీ ఫ్రెండ్‌కు మాటలువచ్చు పద్మా ఫరవాలేదు."

ఆ అమ్మాయి రోజూ పద్మకోసం వచ్చేది. మేం కారమ్స్ ఆడుకునేవాళ్లం. కొత్తచనువు ఏర్పడ్డది మా మధ్య.

ఆ అమ్మాయిని చూశాక, ఆమెతో పరిచయం పెరిగాక, నాకు అందంపట్ల, అలంకరణపట్ల ఆసక్తి మరీ ఎక్కువైంది. బయటకు వెళ్లాలంటే చాలాసేపు మేకప్‌చేసుకునే వాణ్ని. స్నో, పౌడరు పట్టించేవాణ్ని. నా మీసాలకు పదును

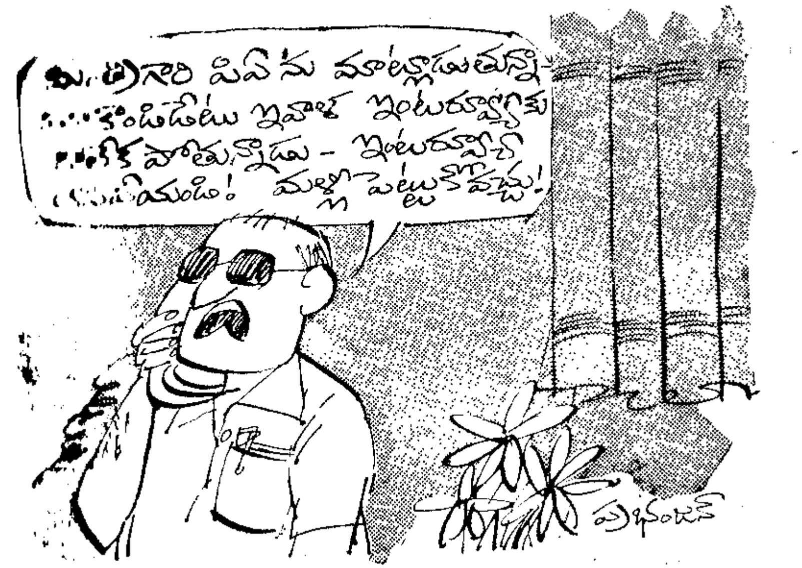

పెట్టేవాణ్ని. ఆ అమ్మాయి మెచ్చుకోవాలనా, ఏమో!

ఒకరోజున, ఏంజరిగిందంటే!

ఒరోజు మధ్యాహ్నం, పిన్ని ఇంట్లో లేదు. ఎక్కడకు వెళ్లిందోమరి. బాబాయిగారు కాలేజీకివెళ్లారు. ఇంట్లో పద్మకూడా లేదు. నేనొక్కణ్ణే వున్నాను. మాటినీకి వెళ్లాలని ముస్తాబవుతున్నాను. నైస్‌గా మీసం దువ్వుకుంటుండగా, నా వెనక ఎవ్వరో నవ్వారు-వెనుతిరిగి చూద్దును గదా, ఆ అమ్మాయి. పద్మ ఫ్రెండ్. నా వెనకనే నిలబడి అబ్జర్వ్‌చేస్తోంది. కొలదు సిగ్గేసింది.

"పద్మ లేదనుకుంటాను." అన్నాను.

"తెలుసు.పద్మా లేకపోతేనేం, నువ్వున్నావుగా..." అన్నది...అని క్షణం ఆగి, "మీసాలకు సేవచేస్తున్నారా పాపం!"...నవ్వింది.

"నా యిష్టం" అన్నాను యిష్టంగానే.

ఎంతో ప్రేమగా పొకుతున్న నా మీసాల్ని ఎగతాళిచేస్తే రోషం రాదా మరి.

"మీ మీసాలు బావుంటాయి... అత్తరురాస్తారా?" అన్నది. ఎగతాళిగా.

"నాకు మీ మీసాలు బావున్నాయి. పన్నీరు రాస్తారా" అన్నాను.

ఆ అమ్మాయికి చివాల్న కోపం వచ్చింది. నా ఎదురుగా వచ్చి నిలబడి, "ఏయ్ మిస్టర్, ఏవీ నా మీసాలు చూపించు చూపించకపోయావో, నీ మీసాలు పీకేస్తాను" అన్నది. ఆ పిల్ల కోపంతో, బుసకొడుతోంది, నాగినిలా.

అంత క్లోజ్‌గా అమ్మాయినిచూస్తే, మరొకసమయంలోఅయితే భయపడే వాణ్ని. అప్పుడు ఆ పిల్ల, కోపంతో మహాశీవిగా, ఉంది. ఆమెను చూస్తుంటే ఒకసారిగా ఉద్రేకం వచ్చింది. చప్పున ఆమె బుజాలురెండూ పట్టుకుని ఆమెను నా గుండెలకు హత్తుకుని, కావిలించు కున్నాను. ఆమె తెప్పరిల్లేలోగా, ఆమె పెదాలుగట్టిగా ముద్దుపెట్టుకున్నాను ... అంతకోపం క్షణంలో ఎగిరిపోయింది.

"అబ్బ. ఉండుగోపాల్, ఎవరైనా చూస్తే...ఛీ...వదలు" అన్నది. అలా అన్నదేగానీ, నాకు దూరంగా పోవాలని ప్రయత్నించలేదు. విదిలించి కొట్టలేదు. ఆ పని తప్పు అని కోపగించుకోలేదు. పైగా ఆమె కళ్లు కవ్వించాయి. నవ్వాయి.

"ఎవరూ చూడలేదులే! గ్యారంటీ. ఎవరూ చూడకపోతే ఇష్టమేనా ?" అన్నాను.

"అబ్బ, ఎంతాశ" అన్నది.

"నీ పెదాలు మైసూరుపాక్‌కంటే తియ్యగా వున్నాయి."

"పో...కొంటె" అంటూ దూరంగా జరిగింది.

"నేను మాట్నీకి పోతున్నాను. వస్తావా ?"

"ఓ...వస్తా" అంది. అని నా బుజాలపై చేతులువేసి, నా బుగ్గల్ని ముద్దు పెట్టుకుని, చప్పున పారిపోయింది.

అప్పుడు గమనించాను. ఇందాకటి నుండి మా ముద్దులు, ముచ్చట్లు, మా పిన్ని కిటికీదగ్గరనిలబడి గమనిస్తోందని భయంతో నా గుండె అగిపోయింది.

ఆ అమ్మాయి పిన్నిని చూచిందో లేదో గానీ. పరుగున వెళ్లిపోయింది.

పిన్ని గదిలోకివస్తూ, "ఏంరోయ్, పెద్దవాడివైపోతున్నావే...త్వరగా పెళ్లి చేసెయ్యమని మీ నాన్నగారితో చెప్పు.. పెళ్లయ్యాక ఇద్దరూకలిసి చదువుకో వచ్చులే ఫరవాలేదు" అంది నవ్వుతూ.

"అదికాదు పిన్నీ...నేను మాట్నీకి ..." నసిగాను.

"మాటినీకా... వెళ్లు...వెళ్లు...రాధ ఎదురుచూస్తుంటుంది... ఈ కృష్ణుడి కోసం" అన్నది, నవ్వి.

"మా పిన్ని చాలామంచిది" అనుకుంటూ బయటకు పరుగుతీశాను.

ఆ రెండుజడల అమ్మాయే 'రాధ' అని చెప్పనవసరంలేదుగా. అదృష్ట వశాత్తు, రాధతోనే నాకు పెళ్లి అయింది. ఓ రోజున, రాధ నా మీసాలు తీసేసే వరకు ఊరుకోలేదు. తియ్యకపోతే, పుట్టింటికి వెళ్లిపోతానని బెదిరించింది. ఎందుకంటే ? రాధకు నామీద కోపం కాదు. నా మీసాలమీద కోపంమూకాదు.

అంత అందమైన మీసంచూచి, మరే 'రాధ' అయినా నన్ను లవ్ చేస్తుందని జలసీ! ఆ ప్రమాదంనుండి నన్ను రక్షించడానికే, నా మీసం తీసేయించింది రాధ...

రాధ 'మీసాల'పైన కథ వ్రాయాలని చాలాకాలంనుండీ అనుకుంటున్నాగానీ, తీరా రాస్తే, అలిగి పుట్టింటికిపోయి, పస్తులు పడుకోబెడుతుందని భయం! ఏంచేస్తాం! భర్త అయింతర్వాత భార్యకు భయపడక తప్పదుగా.

అక్టోబరు నెల

భావపరిచయ పోటీ

బహుమానం రూ. 10-00

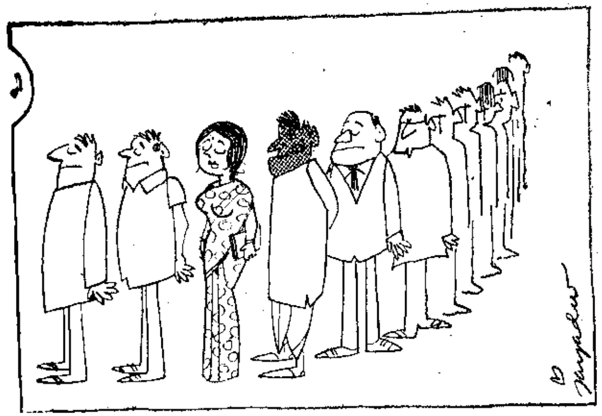

ఈ కార్టూనుకు హాస్యయుత వ్యాఖ్య (Caption) కావాలి.

వ్యాఖ్య వచనంగా గానీ, పద్యంగా గానీ వుండవచ్చు. వచనంగా అయితే ఒక్క వాక్యంలోనూ, పద్యంగా అయితే నాలుగు పాదాల లోపుగాను వుండాలి.

వ్యాఖ్య కార్డుపైననే వ్రాసిపంపాలి. కవరులో పంపినవి అంగీకరింపబడవు.

వచ్చిచేరిన వ్యాఖ్యలలోకెల్లా ఉత్తమంగా వున్నదానికే బహుమానమివ్వబడును. బహుమతి నిర్ణయంలో సంపాదకునిదే తుదినిర్ణయం. ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు లేవు.

వ్యాఖ్యలు మాకు సెప్టెంబరు 5వ తేదీలోగా చేరాలి. యువ పాఠకులందరూ ఈపోటీలో పాల్గొనవచ్చును. ప్రవేశరుసుము లేదు.